

SKOLENYT

Lyngby-Taarbæk Lærereforening, Kreds 22 – Maj 2018

OK18 - Ja eller Nej?

Det korte svar på spørgsmålet er, at efter en del diskussion, så er vi i kredsen i tvivl.

Flertallet i kredsstyrelsen kan dog *ikke* anbefale et ja.

Det gode, mest enkle spørgsmål at stille sig selv er, om man synes resultatet er godt nok? Det tror jeg ikke mange synes. Vi fik en acceptabel lønstigning, men vores kardinalpunkt omkring en ny arbejdstidsaftale blev ikke opfyldt. KL ville ganske enkelt ikke afskaffe Lov 409 og alt hvad der blev på forhandlingsbordet var småændringer til netop den. På trods af en historisk opbakning på tværs af fagbevægelsen, fik vi i stedet for en undersøgelseskommission, som skal arbejde de næste tre år.

Det er ganske enkelt skuffende og nu kører debatten for fuld udblæsning. Skal vi virkelig gå konstruktivt ind i det her og tro på, at KL nu vil noget andet og mere? Hvilke perspektiver er der, hvis vi stemmer enten ja eller nej? Giver det håb med udnævnelsen af Per B. Christensen som kommissionsformand? Hvad siger mavefornemmelsen og hvad får vi mest ud af i denne situation?

Hovedstyrelsen, med Anders Bondo i spidsen, ved godt, at de står med en svær opgave. Som

Anders skriver i seneste medlemsbrev, så havde det været lettere, at forklare medlemmerne, hvorfor vi var på vej i konflikt end at forklare hvorfor vi skal stemme ja til et resultat, som næsten alle finder utilfredsstillende.

Fredag d. 4/5 blev det så afsløret at Per B. Christensen skal være formand for den arbejdstidskommission, som parterne har forpligtet sig på, skal komme med forslag til de kommende forhandlinger om tre år – måske før.

Men hvem er han egentlig, Per B. Christensen? Er han det gode kompromis, som både KL og DLF kan glæde sig over? For det gjorde de da bestemt. Man skal da også først igennem mængden af likes og positive kommentarer fra KL's ledelse og hovedstyrelsesmedlemmer, før man støder på enkelte kritiske røster. Til at starte med var tavsheden larmende fra landets lærere og pædagogiske kritikere. Måske med god grund.

Per Christensen har nemlig ikke en fortid, som giver en ro i maven. Godt nok er han uddannet lærer og har arbejdet som sådan i en kort periode i starten af 80'erne. De seneste tyve år har han været direktør på børne- og kulturområdet i Næstved Kommune. I 2013 blev han formand for Akkrediteringsrådet for de vi-

deregående uddannelser og er desuden tidligere formand for Børne- og Kulturchefforeningen og for det udvalg, der barslede med forslag til en ny læreruddannelse i 2012. Mere præcist arbejdede han faktisk på at få dannelsesbegrebet *ud* af læreruddannelsen. Han har derudover været stor tilhænger af Synlig Læring-konceptet, med stort anlagte studieture for lederne til New Zealand.

KL og DLF skulle være enige om formanden for kommissionen, fordi han får en meget vigtig rolle med vide beføjelser. Anders Bondo omtaler ham som en skolemand, der brænder for folkeskolen, men det virker ærligt talt ikke som et særligt godt kompromis. Per Christensen har i hvert fald stået for netop den KL-linje, som er grunden til, at vi ikke kan lave en arbejdstidsaftale.

Tilliden til KL kan ligge på et meget lille sted. Det er selvfølgelig sporene fra 2013 og OK15 der skræmmer. OK13 var en skamlet i dansk arbejdsmarkeds-historie. En planlagt svinestreg, med det formål at stække DLF og bane vejen for folkeskolereformen. Det gentager sig forhåbentlig aldrig. Men hvad med OK15? Der ville KL heller ikke lave noget som helst om. Lov 409 fortsatte og vi fik bilag 4, nogle hensigtserklæringer, som KL løb fra, så snart de

havde muligheden. Skal vi så virkelig gå konstruktivt ind i det her i 2018 og tro på at KL nu vil noget andet og mere? Efter fem måneders forhandling, hvor de har sagt nej og igen holdt fast i Lov 409? Hvorfor skulle deres syn på vores arbejdstid have ændret sig nu? Det er svært at tro på.

Men får vi noget ud af at stemme forliget ned? Måske. Vi får i hvert fald vist, at vi er utilfredse med den nuværende situation. En evt. konflikt ville begynde midt i juni, midt i landets eksaminer. Man skal ikke have en vild fantasi, for at forestille sig, at det er en uholdbar situation. Måske ville det blot betyde et nyt regeringsindgreb, men det er ved at gå op for landets politikere, at den her kamp fra 2013 fortsætter indtil parterne lander en aftale. Det er der ingen der ønsker fortsætter.

Stemmer vi forliget igennem, så er de næste tre år lagt frem. Konflikten undgår vi for nu. Måske fremlægger kommissionen nogle forslag, som fører til en aftale eller også fører det til ingenting og så står vi der igen i 2021.

Så er vi tilbage til tvivlen igen, for ingen kan se ind i fremtiden. Måske er det smarteste og det bedste at følge sin mavefornemmelse, at lægge strategien og krystalkugler til side og svare på det enkleste spørgsmål. Er resultatet for OK18 godt nok?

Selve afstemningen foregår i tidsrummet fredag 25/5 kl. 8.00

til søndag 3/6 kl. 16.00. I vil få mere info fra jeres TR.

Tal – Hvilke tal?

I disse dage kører fagfordelingen på fuld tryk på alle skoler. Der er endnu ikke truffet beslutning om lokalaftalen for lærernes arbejdstid gælder for næste år. Det kan skolerne naturligvis ikke vente på, så de planlægger på den måde de har gjort de foregående år. Lad os håbe at forudsætningerne holder og at der snart kommer en afklaring.

Der regnes også på livet løs for at få teamsammensætning, fag og opgaveoversigter til at gå op. Eller rettere sagt, vi regner jo ikke med tal, så vi "regner" uden tal og håber at årets fordeling af opgaver er både rigtig og retfærdigt. Som medarbejder ved vi det faktisk ikke. Vi kan ikke tjekke det, så vi kan bare stole på at det rigtigt og retfærdigt!

Som det er nu, må ingen sætte tid på opgaveoversigterne, ej heller få præcist vide, hvor meget tid der er til opgaverne ud over undervisningen. Men regnestykket er lavet.

Hvorfor må vi egentlig ikke kende den tid der er tildelt arbejdsopgaverne på opgaveoversigterne? Findes der gode begrundelser til det spørgsmål?

Lige nu føles det som spærretiden under besættelsen. Ren mørklægning. Vi ved, at der er lys bag gardinerne, men det må

ikke slippe ud! Det er simpelt hen en tåbelig beslutning. Alle ved, at der er tal. Selvfølgelig planlægger man et års arbejdsopgaver ved hjælp af tal. Hvor stor er mængden af undervisning? Hvad er beskæftigelsesgraden? Hvad ligger der i tilknytning til undervisningen? Hvor meget tid til forberedelse er der? Hvilke særlige opgaver varetager denne person? Man kan selvfølgelig ikke planlægge et skoleår uden tal. Men man kan beslutte ikke at vise tallene - at spille med lukket kort.

Problemet er at det rejser mange spørgsmål og det skaber mistillid. Selvom langt de fleste har en naturlig tillid til lederne på skolerne, så bliver den tillid altså sat på prøve, hvis man pludselig har fået nye opgaver, men ikke kan forstå eller gennemskue, hvad der så er nedjusteret. Det er nu engang sådan, at tiden, blandt andre ting, sætter rammen for måden, man løser sine opgaver på.

Der burde være fuld gennemsigtighed, specielt når det gælder medarbejdernes personlige ramme for et helt års arbejde. Det koster heller ikke noget, at lave beslutningen om. Vi vil ikke nødvendigvis ændre tallene. Vi vil bare gerne kende tallene.

Fredagscafé d. 25/5

Kig for kredsens kontor på **Sorgenfrivej 12** og få en fyraftensvand eller -øl og en god diskussion **fredag d. 25/5 kl. 14 – 17.**